

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 87/21
Λουξεμβούργο, 20 Μαΐου 2021

Απόφαση στην υπόθεση C-8/20
L. R. κατά Bundesrepublik Deutschland

Αίτηση διεθνούς προστασίας δεν μπορεί να απορριφθεί ως απαράδεκτη για τον λόγο ότι προγενέστερη αίτηση ασύλου την οποία είχε υποβάλει ο ίδιος ενδιαφερόμενος απορρίφθηκε από τη Νορβηγία

Πράγματι, έστω και αν το τρίτο αυτό κράτος μετέχει εν μέρει στο κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου, δεν μπορεί να εξομοιωθεί με κράτος μέλος

Το 2008, ο L. R., Ιρανός υπήκοος, είχε υποβάλει αίτηση ασύλου στη Νορβηγία. Η αίτησή του απορρίφθηκε και αυτός παραδόθηκε στις ιρανικές αρχές. Το 2014, ο L. R. υπέβαλε νέα αίτηση στη Γερμανία. Καθόσον ο κανονισμός Δουβλίνο III ¹, βάσει του οποίου προσδιορίζεται το κράτος μέλος που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αιτήσεως διεθνούς προστασίας, εφαρμόζεται και από τη Νορβηγία ², οι γερμανικές αρχές επικοινωνήσαν με τις αρχές της εν λόγω χώρας προκειμένου να τους ζητήσουν να αναλάβουν τον L. R. Εντούτοις, οι τελευταίες αρνήθηκαν, εκτιμώντας ότι η Νορβηγία δεν ήταν πλέον υπεύθυνη για την εξέταση της αιτήσεως του L. R., τούτο δε σύμφωνα με τον κανονισμό Δουβλίνο III ³. Εν συνεχεία, οι γερμανικές αρχές απέρριψαν την αίτηση ασύλου του L. R. ως απαράδεκτη, θεωρώντας ότι επρόκειτο για «δεύτερη αίτηση» και ότι δεν συνέτρεχαν οι αναγκαίες προϋποθέσεις οι οποίες θα δικαιολογούσαν, στην περίπτωση αυτή, την έναρξη νέας διαδικασίας ασύλου. Κατόπιν τούτου, ο L.R. άσκησε προσφυγή κατά της ανωτέρω αποφάσεως ενώπιον του Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht (διοικητικού πρωτοδικείου Schleswig-Holstein, Γερμανία).

Στο πλαίσιο αυτό, το εν λόγω δικαστήριο αποφάσισε να υποβάλει ερώτημα στο Δικαστήριο, ζητώντας διευκρινίσεις σχετικά με την έννοια της «μεταγενέστερης αίτησης», η οποία ορίζεται στην οδηγία 2013/32 ⁴. Συγκεκριμένα, τα κράτη μέλη μπορούν να απορρίψουν ως απαράδεκτη μεταγενέστερη αίτηση στο πλαίσιο της οποίας δεν εκτίθενται νέα στοιχεία ή πορίσματα ⁵.

Κατά το Schleswig-Holsteinisches Verwaltungsgericht, ασφαλώς, από την οδηγία «για τις διαδικασίες ασύλου» προκύπτει ότι αίτηση διεθνούς προστασίας δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως «μεταγενέστερη αίτηση», όταν η πρώτη διαδικασία, η οποία κατέληξε σε απόρριψη, δεν έλαβε χώρα σε άλλο κράτος μέλος της Ένωσης, αλλά σε τρίτο κράτος. Εντούτοις, κατά τη γνώμη του, η οδηγία αυτή πρέπει να τύχει ευρύτερης ερμηνείας, λαμβανομένης υπόψη της συμμετοχής της Νορβηγίας στο κοινό ευρωπαϊκό σύστημα ασύλου δυνάμει της Συμφωνίας μεταξύ της Ένωσης, της Ισλανδίας και της Νορβηγίας, και, ως εκ τούτου, τα κράτη μέλη δεν είναι υποχρεωμένα να διεξαγάγουν πλήρη πρώτη διαδικασία ασύλου σε περίπτωση όπως η επίμαχη εν προκειμένω.

¹ Κανονισμός (ΕΕ) 604/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, για τη θέσπιση των κριτηρίων και μηχανισμών για τον προσδιορισμό του κράτους μέλους που είναι υπεύθυνο για την εξέταση αίτησης διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται σε κράτος μέλος από υπήκοο τρίτης χώρας ή από απάτριδα (ΕΕ 2013, L 180, σ. 31, στο εξής: κανονισμός Δουβλίνο III).

² Συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Δημοκρατίας της Ισλανδίας και του Βασιλείου της Νορβηγίας για τα κριτήρια και τους μηχανισμούς καθορισμού του κράτους που είναι αρμόδιο για την εξέταση αίτησης παροχής ασύλου που υποβάλλεται σε κράτος μέλος ή στην Ισλανδία ή στη Νορβηγία - Δηλώσεις (ΕΕ 2001, L 93, σ. 40, στο εξής: Συμφωνία μεταξύ της Ένωσης, της Ισλανδίας και της Νορβηγίας).

³ Βλ. άρθρο 19, παράγραφος 3, του κανονισμού Δουβλίνο III.

⁴ Άρθρο 2, στοιχείο ιζ', της οδηγίας 2013/32/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με κοινές διαδικασίες για τη χορήγηση και ανάκληση του καθεστώτος διεθνούς προστασίας (ΕΕ 2013, L 180, σ. 60, στο εξής: οδηγία «για τις διαδικασίες ασύλου»).

⁵ Βλ. άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ', της οδηγίας «για τις διαδικασίες ασύλου».

Με τη σημερινή απόφασή του, το Δικαστήριο δεν συμμερίζεται την ανωτέρω ανάλυση και κρίνει ότι το δίκαιο της Ένωσης⁶ αντιτίθεται σε ρύθμιση κράτους μέλους η οποία προβλέπει τη δυνατότητα απορρίψεως ως απαράδεκτης αιτήσεως διεθνούς προστασίας για τον λόγο ότι ο ενδιαφερόμενος είχε υποβάλει προγενέστερη αίτηση, με αίτημα τη χορήγηση του καθεστώτος του πρόσφυγα, σε τρίτο κράτος το οποίο εφαρμόζει τον κανονισμό Δουβλίνο III σύμφωνα με τη Συμφωνία μεταξύ της Ένωσης, της Ισλανδίας και της Νορβηγίας και ότι η προγενέστερη αυτή αίτηση είχε απορριφθεί.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

Το Δικαστήριο υπενθυμίζει ότι η έννοια της «μεταγενέστερης αιτήσεως» ορίζεται στην οδηγία «για τις διαδικασίες ασύλου» ως «η περαιτέρω αίτηση διεθνούς προστασίας που υποβάλλεται μετά τη λήψη [απρόσβλητης] απόφασης επί προηγούμενης αίτησης»⁷. Από την οδηγία αυτή⁸, ωστόσο, προκύπτει σαφώς, αφενός, ότι αίτηση απευθυνόμενη σε τρίτο κράτος δεν μπορεί να θεωρηθεί ως «αίτηση διεθνούς προστασίας» και, αφετέρου, ότι απόφαση η οποία εκδίδεται από τρίτο κράτος δεν είναι δυνατόν να εμπίπτει στην έννοια της «[απρόσβλητης] απόφασης». Επομένως, η ύπαρξη προγενέστερης αποφάσεως τρίτου κράτους με την οποία απορρίφθηκε αίτηση για τη χορήγηση του καθεστώτος του πρόσφυγα αποκλείει τον χαρακτηρισμό ως «μεταγενέστερης αιτήσεως» της αιτήσεως διεθνούς προστασίας την οποία ο ενδιαφερόμενος υπέβαλε σε κράτος μέλος μετά την έκδοσή της εν λόγω προγενέστερης αποφάσεως.

Το Δικαστήριο προσθέτει ότι η ύπαρξη Συμφωνίας μεταξύ της Ένωσης, της Ισλανδίας και της Νορβηγίας δεν ασκεί επιρροή συναφώς. Πράγματι, μολονότι, δυνάμει της Συμφωνίας αυτής, η Νορβηγία εφαρμόζει ορισμένες διατάξεις του κανονισμού Δουβλίνο III, εντούτοις δεν ισχύει το ίδιο για τις διατάξεις της οδηγίας 2011/95⁹ ή της οδηγίας «για τις διαδικασίες ασύλου». Επομένως, σε περίπτωση όπως η επίμαχη, ναι μεν το κράτος μέλος στο οποίο ο ενδιαφερόμενος υπέβαλε νέα αίτηση διεθνούς προστασίας μπορεί, ενδεχομένως, να ζητήσει από τη Νορβηγία να αναλάβει εκ νέου τον ενδιαφερόμενο. Εντούτοις, όταν μια τέτοια εκ νέου ανάληψη δεν είναι δυνατή ή δεν λαμβάνει χώρα, το οικείο κράτος μέλος δεν δικαιούται, πάντως, να θεωρήσει ότι η νέα αίτηση συνιστά «μεταγενέστερη αίτηση», κατά τρόπον ώστε να είναι δυνατή η απόρριψή της, ενδεχομένως, ως απαράδεκτης. Εξάλλου, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το νορβηγικό σύστημα ασύλου προβλέπει ισοδύναμο επίπεδο προστασίας των αιτούντων άσυλο με εκείνο το οποίο προβλέπει το δίκαιο της Ένωσης, το γεγονός αυτό δεν μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετικό συμπέρασμα. Πράγματι, αφενός, από το γράμμα των διατάξεων της οδηγίας «για τις διαδικασίες ασύλου» προκύπτει σαφώς ότι, στο παρόν στάδιο εξελίξεως του δικαίου, ένα τρίτο κράτος δεν μπορεί να εξομοιωθεί με κράτος μέλος, για τους σκοπούς της εφαρμογής του επίμαχου λόγου απαραδέκτου. Αφετέρου, μια τέτοια εξομοίωση δεν μπορεί να εξαρτάται, με κίνδυνο να θιγεί η ασφάλεια δικαίου, από την αξιολόγηση του συγκεκριμένου επιπέδου προστασίας των αιτούντων άσυλο στο οικείο τρίτο κράτος.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

⁶ Πιο συγκεκριμένα, το άρθρο 33, παράγραφος 2, στοιχείο δ΄, της οδηγίας «για τις διαδικασίες ασύλου», σε συνδυασμό με το άρθρο 2, στοιχείο ιζ΄, αυτής.

⁷ Άρθρο 2, στοιχείο ιζ΄, της οδηγίας «για τις διαδικασίες ασύλου».

⁸ Άρθρο 2, στοιχεία β΄ και ε΄, της οδηγίας «για τις διαδικασίες ασύλου».

⁹ Οδηγία 2011/95/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για την αναγνώριση των υπηκόων τρίτων χωρών ή των απάτριδων ως δικαιούχων διεθνούς προστασίας, για ένα ενιαίο καθεστώς για τους πρόσφυγες ή για τα άτομα που δικαιούνται επικουρική προστασία και για το περιεχόμενο της παρεχόμενης προστασίας (ΕΕ 2011, L 337, σ. 9).

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της απόφασης είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582